

Протокол

№

гр. София, 15.06.2023 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 81 състав,
в публично заседание на 15.06.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Стоян Тонев

при участието на секретаря Веселина Григорова, като разгледа дело номер **2594** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

След спазване на разпоредбите на чл. 142, ал. 1 ГПК, във връзка с чл. 144 от АПК, на именното повикване в 09:30 часа се явиха:

За ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ „Булармас“ ЕООД - редовно уведомен чрез адв. М., не се явява.

За него се явява АДВ. Е. М. – САК, с пълномощно приложено по делото.

ОТВЕТНИКЪТ Министъра на икономиката и индустрията – редовно уведомен, не се явява.

За него се явяват ЮРК. Х. и ЮРК. П., с пълномощни по делото.

СГП – редовно уведомена по реда на чл. 138, ал. 2 АПК, не се представлява.

ВЕЩОТО ЛИЦЕ А. Ч. – нередовно призована, не се явява.

СЪДЪТ КОНСТАТИРА, че по делото не е депозирано заключение по назначената експертиза в срока по чл. 199 ГПК.

СЪДЪТ ДОКЛАДВА, че по делото е постъпила молба от вещото лице Б. Т., с която уведомява съда, че е извън неговата компетентност да извърши допуснатата експертиза. По делото е постъпила молба от адв. М., която уведомява, че се е свързала с вещото лице П., което я е уведомило, че е заличено от списъка на вещите лица, тъй като към момента е главен архитект на [населено място].

В 09:36 часа СЪДЪТ ДАВА 5 минути почивка, с оглед осъществяване връзка с вещото

лице Ч..

В 09:43 часа съдебното заседание продължава в същия съдебен състав и при същия секретар, същите процесуални представители на страните, като съгласно доклада на секретаря връзка с вещото лице Ч. не е била осъществена.

АДВ. М.: Да се даде ход на делото.

ЮРК. Х. и ЮРК. П. (поотделно): Да се даде ход на делото.

СЪДЪТ, като съобрази липсата на процесуални пречки за разглеждане на делото в днешното съдебно заседание

ОПРЕДЕЛИ: ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО

АДВ. М.: Съдът е допуснал един свидетел, но аз водя двама свидетели, тъй като могат да установят различни факти - единият, по време на посещенията на господин О. на място в завода, а другият е бившият председател на междуведомствената комисия и също има наблюдения спрямо поведението на господин О.. И двамата в различни фактически ситуации са видели различни факти във връзка с неговата непристрастност, тъй като в тази връзка е допуснат и господин О..

ЮРК. Х. / ЮРК. П.: Възразяваме. В случая не изследваме личността на господин О.. Той е доведен тук за да представи своята експертиза, поради тази причина възразяваме за допускане. Освен това, бившият председател на междуведомствената комисия считаме, че няма отношение към конкретния казус.

СЪДЪТ, като изслуша становищата на процесуалните представители на страните, намира че с оглед осигуряване възможност за защита на тезата на жалбоподателя, следва да бъде допуснат още един свидетел при режим на довеждане, поради което

ОПРЕДЕЛИ:

ДОПУСКА допълнителен свидетел при режим на довеждане от страна на жалбоподателя.

В съдебната зала се въведоха тримата допуснати свидетели.

СНЕМА САМОЛИЧНОСТТА на свидетелите по представени лични карти:

Й. В. О., ЕГН: [ЕГН], българин, български гражданин, неосъждан, висше образование, без дела и родство със страните.

А. Н. Д., ЕГН: [ЕГН], българин, български гражданин, неосъждан, висше образование, без дела и родство със страните.

И. П. П., ЕГН: [ЕГН], българин, български гражданин, неосъждан, висше образование, без дела и родство със страните.

СЪДЪТ РАЗЯСНИ на свидетелите отговорността по чл. 290, ал. 1 НК.

СВИДЕТЕЛИТЕ (поотделно): Разбрахме това, което ми разясни съда. Ще говорим истината.

В съдебната зала остана свидетелят О., а другите двама свидетели бяха изведени от залата до провеждане на разпита им.

АДВ. М.: Моля въпросите на ответната страна да се движат в рамките на това, което вие допуснахте - фактите и обстоятелствата, във връзка с които този свидетел е допуснат, защото колегата се изрази „да каже своята експертиза“. Той не е тук да казва експертиза, а той е допуснат във връзка с нашето твърдение в жалбата, че не е обективен. Експертиза той да повтаря – има достатъчно становища по делото.

ЮРК. Х. / ЮРК. П.: Бихме искали да обърнем внимание, че насрещната страна не представи мотиви с които иска допускане на новия свидетел.

По отношение на възражението на процесуалните представители на ответника, съдът приема същите за неоснователни, доколкото процесуалният представител на жалбоподателят посочи обстоятелствата, чието изясняване се цели с разпита на поисканите и допуснати свидетели, поради което

ОПРЕДЕЛИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ възражението на процесуалните представители на ответника.

АДВ. М.: Само да отбележа: нашата защита се базира на това, което е допуснато, защото аз ако знаех, че той се допуска за експертизи, аз щях да докарам главният архитект на С..

СЪДЪТ ПРИСТЪПВА към разпит на свидетеля О..

ЮРК. Х. / ЮРК. П.: Г. О., въз основа на представените документи от „Булармас“ ЕООД, [населено място], пред междуведомствената комисия, сграда с идентификатор 36 837 501 843.9 по кадастрална карта и кадастрални регистри на [населено място], общ. В. Т. предназначена ли е за изпитване, съхранение и производство на оръжие и боеприпаси по смисъла на чл. 178, ал. 4 от ЗУТ, който гласи „не се разрешава строежи или части от тях да се ползват не по предназначението им или в нарушение на условията за въвеждане в експлоатация“, тоест, тази сграда има ли това предназначение за производство, съхранение и изпитване на оръжие и боеприпаси?

АДВ. М.: Възразявам, господин съдия! Той го е написал в становището си по делото. Защо се преповтарят нещата?

Съдът намира, че възражението на процесуалния представител на жалбоподателя е основателно, макар и не по изложените от същия аргументи. В случая, с поставения от процесуалния представител на ответника въпрос, се изисква отговор, който не подлежи на изясняване със свидетелски показания, доколкото предпоставят

експертни знания. В този смисъл се иска даване на оценки, мнения и съждения от страна на свидетел, а не същият да изложи конкретни факти от обективната действителност, поради което съдът намира въпроса за недопустим. Съдът намира, че следва да даде възможност на процесуалния представител на ответника да преформулира въпроса си, поради което

ОПРЕДЕЛИ:

ДАВА възможност на процесуалните представители на ответника да преформулират въпроса си.

ЮРК. Х. / ЮРК. П.: Като представител на междуправителната комисия, моля, да разкажете какво знаете за случаите, когато сте ходили на проверки?

СВИДЕТЕЛЯТ О.: Многократно съм представял през годините становища като член на междуправителната комисия, въз основа на внасяни на документи от „Булармас“. Като цяло, изводът който направих и въз основа на който се базира становището ми е, че за тази сграда единственият документ, който се предоставя, доказващ държавното приемане на сградата, тоест, въвеждането ѝ в експлоатация, е акт за държавна собственост № 2/1996 г., в който акт тази сграда е описана като подготвителен участък.

НА ВЪПРОС НА СЪДА свидетелят О. отговори така: В онези години терминологията е била по-различна от тази в ЗУТ. Тогава ЗУТ не е действал. „Подготвителен участък“ може да бъде за нуждите за производството, може да бъде за разпечатване на суровини, за опаковане на суровини, за изходяща продукция, някаква подготовка на нещо, което е различно от производството, като с този акт за държавна собственост, собствеността се придобива от „Хранивест – Хранмашкомплект“.

АДВ. М.: Г. съдия, повтаря се становището.

СВИДЕТЕЛЯТ О.: Друго исках да кажа: това предприятие се занимава с производство на машини за хранително-вкусовата промишленост и от момента на придобиването започва такова производство. Държавното приемане се вижда по документите, за които говоря. Държавното приемане е по силата на чл. 81 от действащата тогава Наредба за държавните имоти, понастоящем отменена, което означава, че към момента на съставяне на акта има държавно приемане, тоест, въвеждане в експлоатация на предприятие, което произвежда машини за хранително-вкусовата промишленост. Още повече има белези в пресата от 2007 г., че „Хранивест“ работи с подразделение в К.. През 2014-а г. външното „Хранивест“, също се знае от публикация това, започва да съкращава работници във връзка с производствена програма, но това производство е различно от производството на оръжие и боеприпаси. В допълнение, „Булармас“ вероятно след като наема имота, изяснява инвестиционни намерения да извършва производство което се заявява в комисията, съгласува го с РИОСВ, готвят се различни видове проекти за производство на оръжие в сграда, която е подготвителен участък. В инвестиционните проекти е отразено, че ще се прави нова ел. инсталация на сградата, ще има изпитателен полигон, коридор, за стрелково оръжие, каквото едва ли би имало в подготвителен участък, също така склад за боеприпаси, с еквивалент 20 кг. взривно вещество, тротилово еквивалент и на

документите, които са предоставени от дружество „Булармас“ не са предоставени данни за законосъобразното изграждане и въвеждане в експлоатация на сграда за производство на оръжие и изпитване на оръжие. Също така впечатление прави, че има издадено удостоверение от главния архитект за заварени строежи, в което са цитирани сградите в района, с описано друго предназначение, но това удостоверение е базирано на акта за държавна собственост, а заверените строежи са само тези, с това предназначение, които са описани в акта за държавна собственост, тоест, тази сграда, процесната сграда е подготвителен участък, а не е производствена сграда и няма такива помещения каквито са заявени в инвестиционното намерение. В заключение искам да кажа, че всичките неща, които излагам в становището, във всичките становища, се ръководя с прилагането на ЗУТ, подзаконовите нормативни уредби и прилагането им, за което съм задължен като държавен служител в ДНСК .

НА ВЪПРОСИ НА ЮРК. Х. / ЮРК. П. свидетелят О. отговори така: Отдавна ходих в сградата, но имам някакви откъслечни спомени. Като цяло посещенията и на други такива обекти в страната, отделно от моята работа посещавам прекалено много строежи, но това, което си спомням е, че в сградата веднъж съм ходил там. Направили сме оглед на сградата. Вътрешно не беше измазана, нямаше довършителни работи извършени, ел. инсталации мисля, че нямаше. Имаше вътрешни преградни стени от газобетон, тоест, правено е допълнително някакво преустройство, защото в други документи, които са представени от дружеството стените са тухлени и неизмазани, тоест, с някакво намерение нещо е започнато да се прави, което не е било довършено към момента на проверката.

В съседен имот до посочената сграда има училище, „Неофит Рилски“ мисля че се казваше. Районът, в който е сградата в [населено място] е може би встрани от центъра, но в урбанизирана територия, населена територия. Като цяло, за да се изпълни такъв проект като производствен, в който да се складират боеприпаси и да се изпитват оръжия, трябва да отговаря на наредби, има наредби за проектиране, има изисквания по наредби за проектиране на такива обекти.

АДВ. М.: Възраждам! Нормативните изисквания има, но нека свидетелят да говори за факти и обстоятелства.

ЮРК. Х. / ЮРК. П. (поотделно): Нямаме въпроси.

АДВ. М.: Аз имам: свидетелят спомена, че основава своето становище на чл. 178, ал 4 от ЗУТ, който предвижда, че всяка сграда трябва да има предназначение. Освен това, свидетелят каза, че се ръководи от подзаконовите нормативни уредби, поради това аз искам да попитам свидетелят да каже в кой нормативен документ се съдържа класификатор за предназначението на сградите?

СВИДЕТЕЛЯТ О.: Значи, това в чл. 178, ал. 4...

АДВ. М. (прекъсвайки свидетелят): Отговорете ми на въпроса конкретно!

СВИДЕТЕЛЯТ О.: Чл. 178, ал. 4 означава „не се разрешава да се ползват строежи не по предназначението им или в нарушение на предназначението им“, тоест, с което са въведени в експлоатация, в случая държавното приемане по силата на акта за държавна собственост.

АДВ. М.: Не ми се отговаря на въпроса! Кажете в кой нормативен документ се съдържа класификатор на предназначение на сградите?

СВИДЕТЕЛЯТ О.: Класификатор в случая няма. Аз не говоря за класификатор на сгради, не съм го казал това изобщо.

АДВ. М.: Класификатор на предназначението?

СВИДЕТЕЛЯТ О.: Класификатор не съм споменавал, начин на ползване говоря, начин на ползване и въвеждане в експлоатация.

АДВ. М.: Можете ли да ми отговорите на въпроса или не? Знаете ли в кой нормативен документ се съдържа класификатор на предназначението на сградите?

СВИДЕТЕЛЯТ О.: Знам го, но не я помня наредбата. Наредба за поддържане на кадастралната карта, мисля че тя беше, но не съм сигурен.

АДВ. М.: Така. Следващият ми въпрос е: можете ли да кажете дали вие изследвахте кога е изградена въпросната сграда?

СВИДЕТЕЛЯТ О.: Съгласно акта за държавна собственост, сградата е изградена 1977 г.

НА ВЪПРОСИ НА АДВ. М. свидетелят О. отговори така: Към 1977 г. не съм изследвал предназначението на тази сграда, тъй като не е необходимо. На сградата е извършено държавно приемане през 1996 г. и към момента на държавното приемане е направено необходимото изследване и сградата е приета във вида, в който е. Това е моето мнение, да. Може да имате предвид, че има документи, приложени...

АДВ. М. (прекъсвайки свидетеля): Нямам нищо предвид и не ви питам нищо! Аз задавам въпросите! Моля ви, отговаряйте ми на въпросите!

НА ВЪПРОСИ НА АДВ. М. свидетелят О. отговори така: Не помня да съм инициирал в мои становища да се извършва проверка срещу „Булармас“ във връзка със сградата в имота. Не помня и да съм препоръчвал. Имаше проверка от междуведомствената комисия, но тя е инициирана от самата комисия, не от мен. По силата на правилата на работа в междуведомствената комисия, тя извършва проверки на обекти, тези видове специални обекти, на които предстои да им се издава разрешение за производство. Аз винаги се съобразявам с официално удостоверителни документи в работата си.

АДВ. М.: Нямам повече въпроси.

ЮРК. Х. / ЮРК. П. (поотделно): Нямаме въпроси.

Съдът приключи разпита на свидетеля О. и освободи същия от съдебната зала.

В залата се въведе свидетелят А. Д..

СЪДЪТ ПРИСТЪПВА към разпит на свидетеля Д..

НА ВЪПРОСИ НА АДВ. М. свидетелят Д. отговори така: Познавам господин О.. За периода от 2018 до 2020 г. бях председател на тази комисия по чл. 19, в ГД „НП“. Оттогава го познавам. Като цяло, на зададени от нас проверки за определени обекти, в повечето случаи винаги са идвали отрицателни становища от господин О. и при така получените отрицателни становища, ние сме задължени в 30-дневен срок да дадем допълнителни указания, които да бъдат изпълнени, но за съжаление, в самите отрицателни становища от господин О. никога не са били ясно и точно конкретизирани за какво става проблем, с което ни се затрудняваше работата.

Да, искали сме от него допълнително да се мотивира и допълнително документи от съответната фирма са ни предоставяни. В определени случаи, при предоставянето на

допълнителните документи, се е връщало и положително становище.

Като цяло, не ми бяха ясни критериите на господин О., въз основа на които той формира своето мнение. Критериите не бяха ясни и точни, за да става ясно точно какво трябва да предостави съответната фирма. Това затрудняваше работата на комисията като цяло и това беше от единствено от страна на господин О..

АДВ. М.: Нямам повече въпроси.

НА ВЪПРОСИ НА ЮРК. Х. / ЮРК. П. свидетелят Д. отговори така: Да, след негативните становища за определени фирми, след допълване на документите, са представяни и положителни становища. За случая мога да кажа, че по мое време също беше насрочена проверка на дадения обект, на който се извърши комплексна проверка, на „Булармас“ от цялата комисия и се върна положително становище, като цяло от комисията. Г. О. не е имал положително становище конкретно за тази фирма. Като председател на междуведомствената комисия, пак казвам, не бяха предоставяни обективни отрицателните становища, за да бъде ясно и точно какво трябва конкретната фирма да предостави.

Установихме, че становищата не са ясни, тъй като на всяка една филма, която имаше отрицателно становище, давахме указания по наше виждане, а не по виждането на господин О., който не записваше конкретно какво трябва да се изисква. Ние си спазвахме изискванията по закона за боеприпасите и оръжията.

Не мога да си спомня по отношение на „Булармас“ и негативните становища за него, но преди тяхното разрешение за производство, което е от 2016 г. доколкото си спомням, но по това време не съм бил аз и затова всяко следващо, което се входираше при нас, е за допълване. Искам само да споделя своето мнение, ако може: като цяло, не се гледа професионално на тези проверки от страна на ДНСК. В случая говорим за производство на оръжие. Оръжието е желязо. Това е една купчина желязо. Не говорим за взривни вещества, където можем да предположим, че там нещата са по-сериозни.

ЮРК. Х. / ЮРК. П. (поотделно): Нямаме повече въпроси.

АДВ. М.: Нямам въпроси.

Съдът приключи разпита на свидетеля Д. и освободи същия от съдебната зала.

В залата се въведе свидетелят И. П..

СЪДЪТ ПРИСТЪПВА към разпит на свидетеля П..

НА ВЪПРОСИ НА АДВ. М. свидетелят П. отговори така: Запознах се с господин О. в 2019 г., в присъствието на една голяма комисия от много хора, ведомствена, относно оценка за даване на разрешение за производство в К. на НМЗ „К.“. Тогава ми направи впечатление, не само на мен, но и на другите колегите, тъй като дойдоха 15-16 човека от различни области - Министерство на отбраната, Министерство на икономиката и опазване на околната. Всички тия хора спряха колите си извън портала, но той (господин О.) дойде и настоя да влезе с колата си.

Аз съм консултант (там, на място) относно производството на специална техника.

АДВ. М.: Разкажете как се държа господин О..

ЮРК. Х. / ЮРК. П.: Възразяваме на въпроса.

Съдът намира, че така подставеният въпрос е допустим и относим към предмета на делото, поради което

ОПРЕДЕЛИ:

ДОПУСКА въпроса на адв. М..

СВИДЕТЕЛЯТ П.: Когато той отвори колата си, тъй като влиза в обект, който е под охрана, въоръжена охрана и задължително колите, които влизат след портала, се проверяват. Бяхме се събрали на портала и когато отвори неговата кола, тъй като това е задължение, за да се види дали не се внасят някакви такива неща, колата беше пълна с патрони и рекламни материали на завод „Арсенал“ – [населено място], което направи впечатление на всички хора. Всички от междуведомствената комисия се бяхме събрали на портала и всички видяха. То няма как да не се види, но това ми направи впечатление, че той държеше да влезе задължително с колата вътре в този охраняем обект, с тази кола.

НА ВЪПРОСИ НА СЪДА свидетелят П. отговори така: Обектът е охраняем с 24-часова въоръжена охрана със специален и контролиран достъп. Сградите си имат видео-наблюдение, изградена е сигнално-охранителна система както си е по закон, външна ограда, вътрешни огради, специализиран контролиран достъп с магнитни карти, зони на вход – как, къде и кой да влиза.

Сградите са съществуват. Сградите са си сгради от едно време - големи халета, в които са били разположени, защото все още намираме остатъци от предишното производство, защото намираме остатъци от стругове и машини, които са били там. Те са сигурно от 60-те години.

Сградите са различни видове. Има стоманени, има тухлени. Те са различни типове. Сградите не са на груб строеж, как груб строеж?! Те си съществуват.

ЮРК. Х. / ЮРК. П.: А тази сграда, за която става въпрос, от какво е изградена?

АДВ. М.: Аз не съм подготвила свидетеля за такива въпроси.

СВИДЕТЕЛЯТ П.: Представям на съда технологични схеми за различните сгради. Не знам за коя точно става въпрос. Те са много сградите там. Те си имат разпределени машини, всичко.

СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИЛАГА към материалите по делото 2 бр. технологични схеми

НА ВЪПРОСИ НА АДВ. М. свидетелят П. отговори така: След като той (господин О.) влезе и каза, че това е предприятие, което не произвежда официална продукция. Ние останахме потресени. Спочиха колегите, които са там и донесоха тия неща, което нося. То си има заповедта, че това си е било военното предприятие в този град. Показахме ги и той каза: „Не, това не ме интересува.“ Пред всичките хора и ние останахме в недоумение как.

ЮРК. Х. / ЮРК. П.: Възразяваме, защото времевия период, когато се е произвеждало няма нищо общо със сегашния.

АДВ. М.: Г. съдия, становището на О. се базира на предходно становище, точно тогава, когато е посетил, така че има отношение.

ЮРК. Х. / ЮРК. П.: То се базира на акт № 2/1996 г., а тогава точно, когато е приемано е било за машини за хранителната промишленост.

АДВ. М.: Това е твърдение, че е било приемано. Аз опровергавам този факт, че е приемано тогава.

ЮРК. Х. / ЮРК. П.: То е документирано.

АДВ. М.: Не е документирано. Само искам да помоля, понеже не виждам, записана ли се показанието на свидетеля, че О. не е искал да види старите документи за обекта?

СЪДЪТ КОНСТАТИРА, че в свидетелските показания е записан отговорът на свидетеля.

АДВ. М.: Добре. Нямам повече въпроси.

НА ВЪПРОСИ НА ЮРК. Х. / ЮРК. П. свидетелят отговори така: Аз отговорих, че един път съм виждал господин О..
Не, аз не съм служител на предприятието, а съм консултант относно производството на специална техника и въоръжение.

ЮРК. Х. / ЮРК. П. (поотделно): Нямаме повече въпроси.

АДВ. М.: Нямам въпроси.

Съдът приключи разпита на свидетеля П. и освободи същия от съдебната зала.

АДВ. М.: Държа на експертизата. По отношение на вещото лице, оставям преценката на съда дали да бъде заменено, доколкото и към момента е

невъзможно осъществяването на връзка с него.

ЮРК. Х. / ЮРК. П. (поотделно): Не възразяваме.

Съдът намира, че делото следва да бъде отложено за събиране на доказателства, поради което

ОПРЕДЕЛИ:

ОТЛАГА и НАСРОЧВА делото за 27.07.2023 г., от 09:40 часа, за когато страните са уведомени от днес, а СГП редовно уведомена по реда на чл. 138, ал. 2 АПК.

Да се уведоми вещото лице, като в случай, че не се осъществи връзка с определеното вещо лице Ч., същото ще бъде заменено с друго.

Протоколът е изготвен в съдебно заседание, което приключи в 10:34 часа.

СЪДИЯ:

СЕКРЕТАР: